

Briselē, 11.7.2013
COM(2013) 516 final

2013/0239 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,
ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem**

{SWD(2013) 267 final}

{SWD(2013) 268 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Atkritumu sūtījumu regula (Regula (EK) Nr. 1013/2006¹, "ASR") vides aizsardzības nolūkā paredz prasības atkritumu sūtījumiem gan starp ES dalībvalstīm, gan starp ES un trešām valstīm. ASR noteikumi par bīstamajiem atkritumiem ir stingrāki nekā par nebīstamajiem atkritumiem.

Ir aizliegts visa veida bīstamo atkritumu eksports uz valstīm, kuras nav ESAO dalībvalstis, un atkritumu eksports apglabāšanas nolūkā ārpus ES/EBTA valstīm (ASR 34. un 36. pants). Ar ASR paredzēto aizliegumu bīstamo atkritumu eksportam ārpus ESAO tiek īstenots Bāzeles konvencijā 1995. gadā iekļautais eksporta aizliegums. Nebīstamos atkritumus var eksportēt reģenerācijai ārpus ESAO ar nosacījumu, ka tie tiks apstrādāti videi drošā veidā, t.i., visā visumā saskaņā ar ES piemērotajiem noteikumiem².

Eiropas Savienībā uz visi reģenerācijai paredzētie atkritumu sūtījumi ir brīvā apritē.³ Uz nebīstamu atkritumu sūtījumiem neattiecas prasības par iepriekšēju paziņošanu, ir tikai jāizpilda vispārīgās prasības par informēšanu (ASR II–IV sadaļa). Savukārt uz bīstamo atkritumu sūtījumiem un apglabāšanai paredzētu atkritumu sūtījumiem attiecas prasības par iepriekšēju rakstisku paziņošanu un piekrišanu. Tomēr kompetentās iestādes var iebilst pret atkritumu sūtījumu reģenerācijas nolūkā, tikai pamatojoties uz ASR izklāstītajiem vides aizsardzības apsvērumiem (12. pants).

Ir paredzēti īpaši noteikumi par pienākumu pieņemt atpakaļ atkritumu sūtījumus, kas izrādījušies nelikumīgi vai ko nevar pabeigt, kā paredzēts (ASR 22.–25. pants).

ASR 50. pants satur vispārīgu noteikumu par izpildi un nosaka, ka dalībvalstīm jāparedz uzņēmumu inspicēšana saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK (Atkritumu pamatdirektīva) inspicēšanas prasībām un ka dalībvalstis var pārbaudīt sūtījumus uz ceļa, ostās utt. vai vēlāk, kad atkritumi jau nonākuši reģenerācijas vai apglabāšanas vietā. Pārbaudi realizēšana ir dalībvalstu ziņā. ASR nav nekādu konkrētu noteikumu par to, kā inspekcijas veicamas; tajā tikai norādīts, ka "Sūtījumu pārbaudes ietver dokumentu pārbaudi, identitātes apliecinājumu un, vajadzības gadījumā, atkritumu fizisku pārbaudi."

Tā kā inspicēšanas prasības ASR formulētas ļoti vispārīgi, dalībvalstu starpā ir vērojamas lielas izpildes atšķirības. Dažas dalībvalstis ir izveidojušas rūpīgas, labi funkcionējošas inspicēšanas sistēmas, kas aptver atkritumu sūtījumus vai nu ostās, vai atkritumu radītāju vai savācēju objektos, bet citās dalībvalstīs ar izpildi ir ievērojamas problēmas, trūkst piemērotu struktūru un resursu atkritumu plūsmu kontrolei un inspicēšanai. Rezultātā ir novērojama "cilpošana pa ostām", t.i., nelikumīgu atkritumu eksportētāji atkritumus nosūta caur tām dalībvalstīm, kur kontrole ir visvājākā. Ja kādā dalībvalstī izpilde tiek pastiprināta, nelikumīgie eksportētāji eksportu pārvieto uz citu dalībvalsti. Tas nozīmē, ka nelegālus atkritumu sūtījumus reāli novērst ir iespējams tikai tad, ja visās dalībvalstīs sūtījumi tiek pietiekami kontrolēti.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regula (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem, OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

² ASR 18. un 49. pants un VII pielikums. Sk. arī Komisijas 2012. gada 23. jūlija Regulu (ES) Nr. 674/2012, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1418/2007 par dažu atkritumu eksportu reģenerācijai uz konkrētām valstīm, kuras nav ESAO dalībvalstis.

³ Arī uz jauktiem sadzīves atkritumiem, kas savākti no mājāsaimniecībām, tostarp tad, ja šāda vākšana aptver citu atkritumu radītāju atkritumus (atkritumu kategorija 20 03 01), attiecas tie paši noteikumi, kas uz apglabāšanai paredzētiem atkritumiem, ASR 3. panta 5. punkts. Ienākošajiem sūtījumiem uz sadedzināšanas iekārtām, kas klasificēti kā reģenerācijai paredzēti atkritumi, piemēro īpašus noteikumus, Direktīvas 2008/98/EK 16. pants (Atkritumu pamatdirektīva).

Paši problemātiskākie nelikumīgie atkritumu sūtījumi ir saistīti ar bīstamajiem atkritumiem un atkritumiem, ko nelikumīgi nosūta izgāšanai vai sliktākai apstrādei. Atkritumu izgāšana vai sliktāka apstrāde bieži vien nopietni ietekmē vidi un cilvēka veselību apglabāšanas vietās tuvumā. Bez tam noplūdes no izgāztajiem atkritumiem kaitē augsnei un ūdenim, kā arī rada gaisa piesārņojumu, jo notiek, piemēram, smago metālu un noturīgo organisko piesārņotāju emisijas. Ja valstī, kur nonāk atkritumi, pārstrādes standarti un jaudas nav pietiekamas, iespējama vides un veselības apdraudējums vienkārši tiek eksportēts uz citām pasaules malām. Tas arī palielina globālo sasilšanu un ozona slāņa noārdīšanos.

Šis tiesību akta priekšlikums sniegs atbalstu un ievirzi dalībvalstu inspekcijām, lai intensīvāk nodarbotos ar minētajām problemātiskajām un augsta riska atkritumu plūsmām. Dalībvalstis veiks riska novērtējumus par konkrētām atkritumu plūsmām un nelikumīgo sūtījumu avotiem, ņemot vērā izmeklēšanas datus, kas izriet, piemēram, no policijas izmeklēšanas un noziedzīgu darbību analīzes. Pamatojoties uz šiem riska novērtējumiem, ik gadus izvēlēsies prioritātes, kas tiks publicētas gada inspekciju plānos. Plāni būs pieejami sabiedrībai. Inspektori ņems vērā inspekciju plānus un aizdomās turētajiem nelikumīgu atkritumu eksportētājiem prasīs iesniegt pierādījumus saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem tiesību akta priekšlikumā.

Nelikumīgie atkritumu sūtījumi ir nopietna un izplatīta problēma. ASR paredzētie bīstamo atkritumu un apglabāšanai paredzēto atkritumu eksporta aizliegumi bieži vien tiek apietī. Eksportētie bīstamie atkritumi nereti tiek marķēti kā lietotas preces, bet apglabāšanai paredzēti atkritumi — kā reģenerējami atkritumi. Šo faktu apstiprina kopinspekcijas "IMPEL-tfs" (Vides tiesību īstenošana un izpilde pārrobežu atkritumu sūtījumu jomā) ietvaros ar Komisijas atbalstu; tajās atklājās, ka ļoti bieži ASR netiek ievērota, kam par iemeslu ir nelikumīgi atkritumu sūtījumi. No 2008. gada oktobra līdz 2010. gada novembrim 22 dalībvalstis piedalījās kopinspekcijās, kuru laikā tika pārbaudīti autotransporta sūtījumi un sūtījumi ostās (vairāk nekā 20 000 sūtījumu inspekcijas un vairāk nekā 100 uzņēmumu inspekcijas)⁴. Ņemot vērā šajā periodā inspicēto atkritumu sūtījumu skaitu no ES un ES teritorijā (3454) un pārkāpumu skaitu (863), var secināt, ka kopējais neatbilstības rādītājs ir aptuveni 25 %.

2011. gada pētījumā aplēsta nelikumīgo sūtījumu tonnāža kā daļa no kopējiem atkritumu sūtījumiem no ES un ES teritorijā⁵. Pētījumā secināts: ja tikai 1 % visu atkritumu sūtījumu būtu nelegāli, nelikumīgo atkritumu sūtījumu kopējais apjoms būtu 2,8 milj. t gadā.

Nelikumīgi atkritumu sūtījumi no ES bieži vien ir skaidrojami ar nekontrolētiem vākšanas, glabāšanas un šķirošanas objektiem, kur nelikumīgi uzņēmēji dabū atkritumus un tos nelegāli nosūta uz jaunattīstības valstīm. 2011. gada Eiropola pētījumā⁶ secināts, ka bieži vien tiek izmantotas pagaidu glabātavas, lai noslēptu atkritumu sūtījumu patieso galamērķi un apgrūtinātu tiesībsargātāju pūliņus identificēt izcelsmes uzņēmumus.

ES ziemeļrietumu ostām (Antverpene, Hamburga, Havra, Roterdama) ir nozīmīga loma atkritumu (elektroniskie atkritumi, nolietotie transportlīdzekļi, plastmasa, papīrs un dažāda veida bīstamie atkritumi) eksportā uz Āfrikas un Āzijas valstīm. Tā kā caur šīm ostām no ES tiek eksportēti lieli daudzumi atkritumu (gan likumīgi, gan nelikumīgi), tajās kontroles ir biežākas un, iespējams, tieši tāpēc tiek atklāts lielāks skaits nelikumīgo atkritumu sūtījumu.

⁴ Detalizēts "IMPEL" ziņojums par kopinspekcijām ir pieejams <http://impel.eu/wp-content/uploads/2012/01/IMPEL-TFS-EA-II-Project-Final-report-adopted-v1-4.pdf>.

⁵ "Assessment and guidance for the implementation of EU waste legislation in Member States", BiPRO, 2011. gada 16. novembris, <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁶ Eiropola publikācija "EU organised crime assessment", 2011. gada 28. aprīlis, 30. lpp. <https://www.europol.eu/>.

Noteikumu efektīva piemērošana un atkritumu sūtījumu inspicēšana palīdzētu ne tikai novērst nelikumīgu atkritumu sūtījumu radīto būtisko ietekmi uz vidi un veselību, bet arī ietaupīt lielas izmaksas, un tas dalībvalstīm un nozarēm būtu tiešs ekonomisks ieguvums. Labāka noteikumu izpilde dotu finansiālus ieguvumus, piemēram, varētu izvairīties no izmaksām par sakopšanu un atkritumu atpakaļsūtīšanu. Piemēram, nesenā pētījumā konstatēts, ka, pateicoties stingrākai noteikumu ievērošanai Roterdamas ostā, ir palielinājusies pārstrādāto atkritumu kvalitāte un daudzums, jo atkritumi tika likumīgi novirzīti uz apsaimniekošanas objektiem, kur ir labāki apstrādes paņēmieni. Bez tam, pateicoties inspekciju pastiprināšanai Roterdamas ostā, tika radītas 22 darbavietas — muiķa, inspekcijās un atkritumu pārstrādes uzņēmumos⁷.

Padome savos 2010. gada 3. jūnija secinājumos aicināja Komisiju cita starpā apsvērt iespēju pastiprināt ES pastāvošās prasības attiecībā uz inspekcijām un izlases veida pārbaudēm, ko veic saskaņā ar ASR. Tāpēc Komisija ir sīkāk izvērtējusi šo jautājumu un sagatavojusi *ex ante* ietekmes novērtējumu saskaņā ar tās vadlīnijām par ietekmes novērtējumiem.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

2011. gada 25. janvārī Komisija EUROPA tīmekļa vietnē sāka tiešsaistes apspriešanos ar ieinteresētajām personām saskaņā ar apspriežu pamata prasībām. Apspriešanās ilga 11 nedēļas un tajā varēja piedalīties visas ieinteresētās personas, izmantojot vienotu piekļuves punktu internetā⁸. Apspriešanās laikā saņemtas 65 atbildes no 18 dalībvalstu iestādēm, vienas EEZ valsts iestādes, 25 nozares organizācijām, 5 privātiem uzņēmumiem, 2 publiskām organizācijām, 3 NVO un 11 privātpersonām⁹. Ieinteresētās aprindas paida plašu atbalstu ES likumdošanas prasībām par atkritumu sūtījumu inspicēšanu (90 % respondentu).

2012. gadā notikušajā sabiedriskajā apspriešanā par MVU apgrūtināšiem tiesību aktiem izskanēja bažas, ka ASR tomēr nav panākusi atkritumu izmantošanas un pārstrādes kopējā tirgus izveidi, jo dalībvalstīs tā tiek īstenota un interpretēta atšķirīgi, un ka būtu nopietnāk jāstrādā pie tā, lai nodrošinātu ASR vienveidīgu īstenošanu, lielāku uzmanību veltot bīstamajiem, nevis neproblemātiskajiem atkritumiem. Tika paustas arī bažas par to, ka vēl vairāk būtu jāvienkāršo atkritumu transportēšanas procedūras starp dalībvalstīm, atkritumu pārstrādes uzņēmumu inspicēšanu un novērtēšanu atstājot galamērķa dalībvalsts ziņā.

Šis tiesību akta priekšlikums par atkritumu sūtījumu inspekcijām sagatavots, lai nodrošinātu ASR vienveidīgāku piemērošanu, proti, tajā noteikts inspicēšanas prasību minimums, koncentrējoties uz problemātiskām atkritumu plūsmām.¹⁰ ASR jau paredz vienkāršāku procedūru reģenerācijai paredzētu atkritumu sūtījumiem salīdzinājumā ar apglabāšanai paredzētu atkritumu sūtījumiem. Tomēr tas, ka nav saskaņotu inspicēšanas procedūru, traucē iekšējā tirgus pareizu darbību attiecībā uz atkritumu sūtījumiem. Lai iekšējais tirgus pienācīgi darbotos, ir vajadzīgs, lai visā ES atkritumu sūtījumi tiktu faktiski inspicēti. Tā kā pašlaik regulas piemērošana notiek ļoti atšķirīgi, nav nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi, un

⁷ Pētījums "Implementation of EU waste legislation for green growth", BioIntelligence Service, 2011., <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

⁸ Apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām bija daļēji balstīta uz diviem ziņojumiem, "Inspection requirements for waste shipments", galīgais ziņojums 2009. gada 12. augustā, BioIntelligence <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>; un "Environmental, social and economic impact assessment of possible requirements and criteria for waste shipment inspections, controls and on-the-spot-checks", galīgais ziņojums 2010. gada 4. jūnijā, BioIntelligence SA <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/news.htm>.

¹⁰ Sk. arī Komisijas paziņojumu par turpmākajiem pasākumiem, kas izriet no apspriešanas par to, kuri ir 10 apgrūtināšākie ES likumdošanas akti mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

tas savukārt rada ekonomiskus apgrūtinājumus likumpaklausīgiem uzņēmumiem. Ievērojamais nelikumīgu sūtījumu daudzums kaitē likumīgajai atkritumu apstrādes un apglabāšanas nozarei. Ja ASR tiktu pienācīgi piemērota visā ES, tas nostiprinātu tirgus dalībnieku paļāvību un uzticēšanos atkritumu sūtījumu sistēmai. Atkritumu pārstrādes un apsaimniekošanas uzņēmumiem būtu motivācija investēt un radīt jaunas darbavietas.

Atkritumu pārstrādes uzņēmumu *inspicēšana* ir tās dalībvalsts uzdevums, kurā šis uzņēmums atrodas. Tomēr izsūtīšanas dalībvalsts kompetentajai iestādei jābūt iespējai *novērtēt*, kā atkritumi tiks apsaimniekoti uzņēmumā, kas atrodas dalībvalstī, kur sūtījums nonāk. Piemēram, iestāde nosūtītājā dalībvalstī pēc atkritumu izpētes var secināt, ka uzņēmums dalībvalstī, kur atkritumi nonāk, tos nevar apsaimniekot saskaņā ar ASR 11. un 12. pantu. Šāds novērtējums jāveic, *pirms* sūtījums atstājis nosūtīšanas valsti, pretējā gadījumā nav iespējams novērst nelikumīgus sūtījumus. Ja sūtījums ir nelikumīgs, nosūtīšanas valstij var nākties par to maksāt, cita starpā segt atpakaļsūtīšanas izdevumus. Tāpēc atkritumu pārstrādes uzņēmumu *izvērtēšanu* nevar atstāt tikai saņemošās dalībvalsts iestāžu ziņā.

Komisijas *ex ante* ietekmes novērtējumā par šo tiesību akta priekšlikumu tika aplūkoti vairāki varianti, kā pastiprināt ASR izpildi un tajā paredzētās inspekcijas. ES "IPMEL-tfs" tīkls (Vides tiesību īstenošana un izpilde pārrobežu atkritumu sūtījumu jomā), dalībvalstu iestādes un dažādas ieinteresēto personu grupas cieši iesaistījās pētījumos, kas bija nepieciešami novērtējuma sagatavošanai.

Novērtējumā secināts, ka nelikumīgo atkritumu sūtījumu problēmu vislietderīgāk būtu risināt, kombinējot ES tiesību aktos noteiktas prasības un dažādus metodiskos norādījumus. Bez tam šis variants būtu ar viszemākajām neto izmaksām un vislielāko ieguvumu no ekonomiskā, sociālā un vides viedokļa. Tas ļautu ietaupīt ievērojamas izmaksas par piesārņojuma sakopšanu un atkritumu atpakaļsūtīšanu, kā arī netiešas izmaksas dalībvalstīm, kuras atkritumi šķērso tranzītā. Tiesību aktu saskaņošana nāktu par labu nozarei. Ja lielāku daudzumu atkritumu novirzītu legālai pārstrādei, tas ļautu optimizēt procesus, uzlabot šķirošanas paņēmienus un atkritumu kvalitāti. Tiesību aktos noteikta prasība pastiprināt inspekcijas radītu jaunas darbavietas, un nenotiktu darbavietu pārcelšana uz valstīm aiz ES robežām.

Izmaksas, kas rastos dalībvalstīm, kurās nav pienācīgu inspicēšanas sistēmu (piemēram, par darbinieku nolīgšanu un infrastruktūras un inspekciju modernizāciju), ir aplēstas ietekmes novērtējumā. Šīs izmaksas visai ES kopumā būtu aptuveni 4 miljoni euro gadā, taču tās atsvērtu ekonomiskie un sociālie ieguvumi un/vai kompensētu iekasētās soda naudas. Kā liecina ietekmes novērtējums, nepieciešamās papildu inspekcijas pilnībā atmaksātos, ja tikai 1 % no visām inspekcijām gadā beigtos ar vidēja apmēra soda naudas iekasēšanu.

Ietekmes novērtējumā konstatēts, ka vissvarīgākais no ierosinātajiem likumdošanas pasākumiem ir inspekciju plānošana. Otrs svarīgākais problēmas risinājuma variants ir paredzēt, ka dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt pierādījumus no aizdomās turētajiem nelikumīgu atkritumu eksportētājiem, lai pārliecinātos par sūtījumu likumību; tam seko atkritumu savākšanas, glabāšanas un šķirošanas objektu kontrole un iestāžu apmācība.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ar šī priekšlikuma 1. panta 3. punkta b) apakšpunktu groza ASR 50. pantu, proti, ievieš prasības par atkritumu sūtījumu inspekciju plānošanu.

Ar 1. panta 3. punkta c) apakšpunktu 50. pantā tiek paredzēts, ka dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt pierādījumus no aizdomās turētajiem nelikumīgu atkritumu

eksportētājiem, lai pārliecinātos par sūtījumu likumību. Šādi pierādījumi var būt saistīti ar to, vai viela vai priekšmets ir "atkritumi" vai nav, ar to, vai sūtījums paredzēts apglabāšanai vai reģenerācijai, vai ar to, kādas tieši atkritumu pārstrādes metodes un standarti tiek izmantoti atkritumu apsaimniekošanas objektā galamērķa valstī, lai izvērtētu atbilstību ASR 49. pantam.

Ar 1. panta 2. un 4. punktu ASR tiek saskaņota ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu saskaņā ar Komisijas apņemšanos pārskatīt noteikumus, kas attiecas uz regulatīvo kontroles procedūru attiecībā uz katru instrumentu, ko tā plāno grozīt.

Šī priekšlikuma 2. pants paredz, ka regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī* un ka to piemēro no [XXXX. gada 1. janvāra vai XXXX. gada 1. jūlija atkarībā no tā, kurš datums ir pirmais ar nosacījumu, ka ir pagājuši vismaz seši mēneši pēc regulas stāšanās spēkā].

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Neattiecas.

5. IZVĒLES ELEMENTI

Neattiecas.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,**ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹,
 ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹²,
 rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
 tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regula (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem¹³ vides aizsardzības nolūkā paredz prasības atkritumu sūtījumiem gan Savienības teritorijā, gan starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Tomēr ir konstatēts, ka dalībvalstu kompetentās iestādes regulu piemēro un inspekcijas veic nepilnīgi, un tam par iemeslu *inter alia* ir tas, ka regulā nav skaidru noteikumu par šiem jautājumiem.
- (2) Ir vajadzīga pienācīga atkritumu sūtījumu inspekciju plānošana, lai noteiktu, kādi resursi nepieciešami atkritumu sūtījumu inspicēšanai, un lai patiešām nepieļautu nelikumīgus sūtījumus. Tāpēc Regulas (EK) Nr. 1013/2006 50. panta noteikumi par regulas izpildi un inspekcijām būtu jāuzlabo, lai nodrošinātu inspekciju regulāru un konsekventu plānošanu. Plānošanai vajadzētu ietvert vairākus nozīmīgus elementus, tostarp riska novērtēšanu, stratēģijas, mērķus, prioritātes, plānoto inspekciju skaitu un veidu, uzdevumu sadali, iestāžu sadarbības līdzekļus un noteikumus par inspektoru apmācību.
- (3) Savienībā pastāv atšķirīgi noteikumi par to, vai dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt pierādījumus no atkritumu eksportētājiem, lai pārliecinātos par sūtījumu likumību. Šādi pierādījumi var būt par to, vai viela vai priekšmets ir "atkritumi" Regulas (EK) Nr. 1013/2006 nozīmē, vai par to, ka atkritumi tiks nosūtīti uz videi drošiem apsaimniekošanas objektiem saskaņā ar regulas 49. pantu. Tāpēc regulas 50. pantā vajadzētu paredzēt, ka dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt pierādījumus no aizdomās turētajiem nelikumīgu atkritumu eksportētājiem, lai pārliecinātos par sūtījumu likumību.

¹¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹² OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹³ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

- (4) Nelikumīgi atkritumu sūtījumi bieži vien nāk no nekontrolētiem savākšanas, glabāšanas un šķirošanas objektiem. Tāpēc vajadzētu noteikt inspicēšanas noteikumus šādiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem.
- (5) Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, pilnvaras, kas ar Regulu (EK) 1013/2006 piešķirtas Komisijai, nepieciešams pielāgot tā 290. pantam.
- (6) Komisijai saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus, kuru mērķis ir pieņemt tehniskas un organizatoriskas prasības, lai praktiski realizētu datu elektronisko apmaiņu. Ir jo sevišķi būtiski, lai Komisijas sagatavošanās darbs ietvertu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī.
- (7) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētus aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (8) Komisija var pieņemt vadlīnijas par regulas 12. panta 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanu; vadlīnijas par regulas 15. panta piemērošanu; vadlīnijas par kompetento iestāžu sadarbību nelikumīgo sūtījumu lietās; papildu norādes par valodu izmantošanu; papildu paskaidrojumus par regulas II sadaļas procedūras prasībām attiecībā uz to piemērošanu atkritumu eksportam no Kopienas, importam Kopienā un tranzītam caur to.
- (9) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1013/2006.
- (10) Šī regula būtu jāpiemēro no [XXXX. gada] 1. janvāra vai [XXXX. gada] 1. jūlija atkarībā no tā, kurš datums ir pirmais ar nosacījumu, ka ir pagājuši vismaz seši mēneši pēc regulas stāšanās spēkā, lai dalībvalstis un uzņēmumi varētu sagatavoties to pasākumu piemērošanai, kas veicami saskaņā ar regulas 50. pantu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1013/2006 groza šādi:

1) regulas 2. pantā iekļauj šādu 36. punktu:

"36. "atkārtota izmantošana" ir jebkura darbība, kuras rezultātā produktus vai sastāvdaļas, kas nav atkritumi, izmanto vēlreiz tādām pašām nolūkam, kādam tie sākotnēji bija paredzēti.";

2) regulas 26. pantā iekļauj šādu 5. punktu:

"5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 59. pantu par tehniskajām un organizatoriskajām prasībām, lai praktiski ieviestu elektroniskās informācijas apmaiņu saistībā ar dokumentu un informācijas iesniegšanu.";

3) regulas 50. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis, ieviešot šīs regulas izpildes pasākumus, cita starpā paredz uzņēmumu inspicēšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem¹⁴ 34. pantu un izlases

¹⁴ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

veida pārbaudes attiecībā uz atkritumu sūtījumiem vai saistīto reģenerāciju vai apglabāšanu.";

b) iekļauj šādu 2.a punktu:

"2.a. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes sagatavo to inspekciju plānus, kuru mērķis ir pārbaudīt atbilstību šai regulai. Plāni aptver visu attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju un attiecas uz visām atkritumu sūtījumu inspekcijām saskaņā ar 2. punktu, ieskaitot uzņēmumu inspicēšanu, autotransporta un dzelzceļa transportlīdzekļu inspicēšanu un sūtījumu inspicēšanu ostās. Plāni ietver šādus elementus:

- (a) atkritumu sūtījumu inspekciju stratēģija un mērķi, norādot nepieciešamos cilvēkresursus, finansiālos resursus un citus resursus;
- (b) riska novērtējums par konkrētām atkritumu plūsmām un nelikumīgo sūtījumu avotiem, ņemot vērā izmeklēšanas datus, kas izriet, piemēram, no policijas izmeklēšanas un noziedzīgu darbību analīzes;
- (c) prioritātes un apraksts par to, kā šīs prioritātes izraudzītas, pamatojoties uz stratēģijām, mērķiem un riska novērtējumu;
- (d) informācija par plānoto inspekciju skaitu un veidu attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objektiem, autotransportu un dzelzceļa transportu un sūtījumiem ostās;
- (e) katrai atkritumu sūtījumu inspicēšanā iesaistītajai iestādei uzticētie uzdevumi;
- (f) sadarbības līdzekļi starp dažādām inspicēšanā iesaistītajām iestādēm un
- (g) novērtējums par to, vai nepieciešama inspektoru apmācība tehniskos vai juridiskos jautājumos saistībā ar atkritumu apsaimniekošanu un atkritumu sūtījumiem, un noteikumi par regulārām apmācības programmām.

Plānus izskata vismaz reizi gadā un vajadzības gadījumā atjaunina. Izskatīšanā novērtē, kādā mērā ir realizēti plāna mērķi un citi elementi.

Kompetentā iestāde plānus publisko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai¹⁵.";

c) iekļauj šādu 4.a un 4.b punktu:

"4.a. Lai pārliecinātos, ka sūtījums nesatur atkritumus 2. panta 1. punkta nozīmē, kompetentā iestāde var:

- i) noskaidrot, vai krava ir pienācīgi nodrošināta pret bojājumiem transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā; un
- ii) ja ir aizdomas par nelikumīgu sūtījumu, pieprasīt, lai par sūtījumu atbildīgā persona iesniedz kopiju no rēķina un līguma par vielas vai priekšmeta pārdošanu vai īpašumtiesību maiņu, kurā norādīts, ka viela vai priekšmets paredzēts atkārtotai izmantošanai saskaņā ar 2. panta 36. punktu, un lai pierāda, ka viela vai priekšmets ir pilnībā izmantojama.

4.b. Lai pārliecinātos, ka sūtījums ir paredzēts reģenerācijas darbībām, kas ir saskaņā ar 49. pantu, gadījumos, kad ir aizdomas par nelikumīgu sūtījumu,

¹⁵ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

kompetentā iestāde var pieprasīt, lai par sūtījumu atbildīgā persona iesniedz līgumu, vēstuli vai citu dokumentu, kuru parakstījis reģenerācijas uzņēmums un kurā norādīts, kādas atkritumu pārstrādes metodes, tehnoloģijas un standartus izmanto atkritumu reģenerācijas uzņēmums galamērķa valstī.";

4) regulas 59. un 59.a pantu aizstāj ar šādiem:

59. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Regulas 26. panta 5. punktā minētās deleģētās pilnvaras ir piešķirtas Komisijai uz nenoteiktu laiku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.
3. Regulas 26. panta 5. punktā minētās deleģētās pilnvaras Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt jebkurā laikā. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz attiecīgajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē citus spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 26. panta 5. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc informācijas saņemšanas nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir paziņojuši Komisijai, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

59.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu."

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. To piemēro no [XXXX. gada 1. janvāra vai XXXX. gada 1. jūlija atkarībā no tā, kurš datums ir pirmais ar nosacījumu, ka ir pagājuši vismaz seši mēneši pēc regulas stāšanās spēkā].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*